

I/ ĐỌC HIỆU (3.0 điểm)

Đọc đoạn trích:

...Vàng bạc uy quyền không làm ra chân lì
Óc nghĩ suy không thể mượn vay
Bạch Đằng xưa, Cửu Long nay
Tắm gội lòng ta chẳng bao giờ cạn

Ta tin ở sức mình, vô hạn
Như ta tin ở tuổi 25
Của chúng ta, là tuổi trăng rằm
Dám khám phá, bay cao, tự tay mình bẻ lái.

Ta tin ở loài người thúc nhanh thời đại
Những sông Thương bên đục, bên trong
Chảy về xuôi, càng đẹp xanh dòng
Lịch sử vẫn một sông Hồng vĩ đại...

2-9-1970 *

(Trích **Tuổi 25**, Tô Hữu, sách *Tô Hữu Từ ấy và Việt Bắc*, NXB văn học, tr332)

* Bài thơ viết nhân dịp Quốc khánh, kỷ niệm 25 năm thành lập nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa (2/9/1945-2/9/1970)

Thực hiện những yêu cầu sau:

Câu 1. Đoạn trích trên được viết theo thể thơ nào? (0,75 điểm)

Câu 2. Những câu thơ nào trong đoạn trích nói về truyền thống lịch sử vẫn luôn được tiếp nối để hàn gắn tình cảm yêu nước qua các thế hệ? (0,75 điểm)

Câu 3. Nêu hiệu quả nghệ thuật của biện pháp tu từ so sánh ở khổ thơ thứ hai trong đoạn trích. (1,0 điểm)

Câu 4. Câu thơ “Lịch sử vẫn một sông Hồng vĩ đại” có ý nghĩa gì với anh/chị? (0,5 điểm)

II. LÀM VĂN

Câu 1. (2,0 điểm)

Từ ý nghĩa câu thơ *Dám khám phá, bay cao, tự tay mình bẻ lái* trong đoạn trích ở phần Đọc hiểu, hãy viết một đoạn văn (khoảng 200 chữ) trình bày suy nghĩ của anh/ chị về giá trị của tinh thần tự lực, tự cường.

Câu 2. (5,0 điểm)

...Ngày Tết, Mị cũng uống rượu. Mị lén lấy hũ rượu, cứ uống ực từng bát. Rồi say, Mị lịm mặt ngồi đấy nhìn mọi người nhảy đồng, người hát, nhưng lòng Mị thì đang sống về ngày trước. Tai Mị văng vẳng tiếng sáo gọi bạn đầu làng. Ngày trước, Mị thỏi sáo giỏi. Mùa

xuân này, Mị uống rượu bê bêp và thổi sáo. Mị uốn chiếc lá trên môi, thổi lá cũng hay như thổi sáo. Có biết bao nhiêu người mê, ngày đêm đã thổi sáo đi theo Mị.

Rượu đã tan lúc nào. Người về, người đi chơi đã vãn cá. Mị không biết, Mị vẫn ngồi trờ một mình giữa nhà. Mãi sau Mị mới đứng dậy, nhưng Mị không bước ra đường chơi, mà từ từ bước vào buồng. Chẳng năm nào A Sứ cho Mị đi chơi Tết. Mị cũng chẳng buồn đi. Bấy giờ Mị ngồi xuống giường, trông ra cái cửa sổ lỗ vuông mờ mờ trăng tròn. Đã từ nay, Mị thấy phai phói trở lại, trong lòng dột nhiên vui sướng như những đêm Tết ngày trước. Mị trẻ lắm. Mị vẫn còn trẻ. Mị muốn đi chơi. Bao nhiêu người có chồng cũng đi chơi ngày Tết. Huống chi A Sứ với Mị, không có lòng với nhau mà vẫn phải ở với nhau! Nếu có năm lá ngón trong tay lúc này, Mị sẽ ăn cho chết ngay, chứ không buồn nhớ lại nữa. Nhớ lại, chỉ thấy nước mắt úa ra. Mà tiếng sáo gọi bạn yêu vẫn lung linh bay ngoài đường.

*Anh ném pao, em không bắt
Em không yêu, quá pao rơi rồi...*

Lúc ấy, A Sứ vừa ở đâu về, lại đang sửa soạn đi chơi. A Sứ thay áo mới, khoác thêm hai vòng bạc vào cổ rồi bịt cái khăn trắng lên đầu. Có khi nó đi máy ngày máy đêm. Nó còn muốn rình bắt mấy người con gái nữa về làm vợ. Cũng chẳng bao giờ Mị nói gì.

Bấy giờ Mị cũng không nói. Mị đến góc nhà, lấy ống mỡ, xắn một miếng bò thêm vào đĩa đèn cho sáng. Trong đầu Mị đang rập ròn tiếng sáo. Mị muốn đi chơi, Mị cũng sắp đi chơi. Mị quấn lại tóc, Mị với tay lấy cái váy hoa vắt ở phía trong vách. A Sứ đang sắp bước ra, bỗng quay lại, lấy làm lạ. Nó nhìn quanh, thấy Mị rút thêm cái áo. A Sứ hỏi:

– Mày muốn đi chơi à?

Mị không nói. A Sứ cũng không hỏi thêm nữa. A Sứ bước lại, nắm Mị, lấy thắt lưng trói hai tay Mị. Nó xách cả một thúng sợi dây ra trói đứng Mị vào cột nhà. Tóc Mị xoã xuống, A Sứ quấn luôn tóc lên cột, làm cho Mị không cuộn, không nghiêng được đầu nữa. Trói xong vợ, A Sứ thắt nốt cái thắt lưng xanh ra ngoài áo rồi A Sứ tắt đèn, đi ra, khép cửa buồng lại.

Trong bóng tối, Mị đứng im lặng, như không biết mình đang bị trói. Hơi rượu còn nồng nàn, Mị vẫn nghe tiếng sáo đưa Mị đi theo những cuộc chơi, những đám chơi. “*Em không yêu, quá pao rơi rồi. Em yêu người nào, em bắt pao nào...*”. Mị vùng bước đi. Nhưng tay chân đau không cựa được. Mị không nghe tiếng sáo nữa. Chỉ còn nghe tiếng ngựa đạp vào vách. Ngựa vẫn đứng yên, gãi chân, nhai cỏ. Mị thôn thức nghĩ mình không bằng con ngựa...

(Trích *Vợ chồng A Phủ*, Tô Hoài, Ngữ văn 12, Tập hai,
NXB Giáo dục Việt Nam, 2020, tr.7-8)

Phân tích diễn biến tâm trạng của nhân vật Mị trong đoạn trích trên; từ đó, nhận xét tư tưởng nhân đạo của nhà văn Tô Hoài trong đoạn trích.

-----HẾT-----

(Thí sinh không được sử dụng tài liệu. Giám thị không giải thích gì thêm)